

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Prokopa a přísedících Jiřího Cintla a Miloše Hašpla v hlavním líčení konaném dne 7. 12. 2016 v Táboře

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [anonymizováno], okres [anonymizováno], [země], OSVČ, trvale bytem [adresa obžalovaného a poškozené], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR České Budějovice, státní občan Ukrajiny,

uznává se vinným, že

v noci z 28. na 29. 7. 2016 na dovolené v Chorvatsku, v [anonymizováno], v ulici [jméno] [příjmení] [číslo] v apartmánu [anonymizováno], pod vlivem alkoholu, nejprve v době od cca 23.30 do 24.00 hodin požadoval po své manželce – poškozené [celé jméno poškozené], [datum narození], pohlavní styk, a když poškozená vyslovila svůj nesouhlas, obžalovaný ji osočoval z nevěry a dožadoval se přiznání s kým ho podvádí, a když to poškozená popírala, opakovaně ji udeřil dlaní do obličeje, když ležela na posteli a on seděl na ní, a vulgárně ji urážel, že je, „kurva“ apod., a to zčásti i před jejím nezletilým synem, poté usnul, a později znovu - v přesně nezjištěné době od 1.00 do 2.00 hodin požadoval po poškozené [celé jméno poškozené] pohlavní styk, přičemž si k poškozené přilehl na postel, a když poškozená opět opakovaně vyslovila svůj nesouhlas, roztrhl na ní kalhotky a tílko, poškozená se bránila, snažila se ho odstrkovat, na chvíli se jí podařilo ho odkopnout, ale obžalovaný ji nadzvedl, hodil ji na postel, opětovně se dožadoval pohlavního styku, a když se poškozená pořád bránila a snažila se jej odstrkávat, držel ji za nohy a ruce, vyhrožoval jí, že pokud se mu nepodvolí, že ji zabije, že bude, „zlej“, přičemž jí stiskl krk, načež se poškozená ze strachu podvolila, a obžalovaný na ní vykonal soulož,

tedy

jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a takový čin spáchal souloží,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.

a za to se odsuzuje

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s dozorem.

Odůvodnění:

Soud v hlavním líčení provedl důkazy výsledkem obžalovaného [celé jméno obžalovaného], kdy byla dle § 207 odst. 2 tr. řádu též čtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení. Vyslechnuta byla poškozená [celé jméno poškozené]. Postupem podle § 102 odst. 2 tr. řádu byla čtena výpověď osoby mladší 18 let, syna poškozené [jméno] [jméno] a podle § 211 odst. 1 tr. řádu byly čteny protokoly o výslechu svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] připustil toliko, že poškozenou ve večerních hodinách dne 28. 7. 2016 napadl slovně, říkal jí, že je, „kurva.“ Byl u toho přítomen její syn. Fyzicky ji však nenapadl, neudeřil ji, jenom jí nadával. Z nevěry jí neosočoval, pohádali se kvůli penězům. Kritického dne vypil tři piva a sedmičku vodky, byl hodně opilý. Apartmán, kde pobývali, měl dvě místnosti. Ložnici a obývací pokoj s kuchyní. Obžalovaný si šel po hádce lehnout do obývacího pokoje, poškozená se synem do ložnice. Chodila za ním a, „rýpala,“ slovně obžalovaného napadala, on chtěl spát. Přemístili se do ložnice, opět se hádali. Šťouchali se, ale jinak se poškozené ani nedotkl. Následně přišel syn poškozené, kterého obžalovaný uchopil za límec a vystrčil zpět do obývacího pokoje. Sex spolu s poškozenou neměli ani dobrovolný. Obžalovaný má problémy s erekcí, po alkoholu na sex neměl ani chuť a myslí si, že by ani nebyl schopen erekce. Spal v ložnici. Manželka se synem spali na pohovce v obývacím pokoji. Poškozená mu pak říkala, že podá návrh na rozvod. Druhý den obžalovaný pil alkohol, řekl manželce, že si jde zaplavat a už se nevrátí. Poškozená zavolala policisty, ti mu rozmlouvali sebevraždu. Po návratu z dovolené chtěl, aby se k němu poškozená vrátila. Ze soboty na neděli spolu byli v bytě v [příjmení] ulici, pak manželka odešla za kamarádkou. Ještě v pondělí spolu byli na cizinecké policii v Benešově. Nevyhrožoval jí ani v ČR. [jméno] [příjmení] obžalovaný nenapadl, svědek napadl jeho. [příjmení] mu nevytkl, že poškozenou znásilnil. V minulosti na poškozenou nežártil.

Poškozená [celé jméno poškozené] popsala, že se s obžalovaným vzali v září 2015. Ze začátku vztahu byl obžalovaný hodný a nepil. Pít začal až poté, kdy mezi nimi začaly konflikty, protože obžalovaný bezdůvodně žárlil. Fyzicky ji však v té době nenapadal. Sexuálně spolu žili, erekci měl normálně, bez problémů se vzrušil, maximálně jednou nebo dvakrát zaznamenala náznaky, že má problémy s erekcí. Koupil si na tento problém doplněk stravy, potom však chtěl sex, „až moc.“ Když se opil, tak spolu nespali, poškozená s ním spát nechtěla. Na dovolené v Chorvatsku měli dva pohlavní styky, asi v neděli a v úterý. Dne 28. 7. večer se pohádali, protože obžalovaný utrácel za alkohol. Vypil minimálně dvě piva a sedmičku vodky, byl opilý. Chtěl koupit další a poškozená už nechtěla rozměňovat peníze. Vyčítal jí v ložnici nevěru. Chtěl, aby se mu přiznala, s kým ho podvádí, opakovaně jí dal facky. Syn spal v obývacím pokoji, a když slyšel, že se něco děje, šel do ložnice. Obžalovaný mu dal dvě rány přes záda a vyhnal jej. Syn se schoval za křeslem. Poškozená šla za ním a uklidňovala jej.

Obžalovaný přišel za nimi, osočoval poškozenou i před synem, říkal, že je, „kurva“ a ať mu ho jde, „vykouřit“ a podobné věci. Potom v obývacím pokoji usnul. Poškozená šla se synem spát do ložnice. Asi po půl hodině nebo po hodině se obžalovaný vzbudil. Přišel za ní s tím, že chce sex. Když to poškozená odmítla, začal jí násilím svlékat. Syn se vzbudil a utekl do obývacího pokoje. Obžalovaný

ji roztrhl na boku kalhotky a tílko, od výstřihu až k pasu. Snažila se jej odstrkovat, i nohou jej odhodila na zeď, ale on ji vzal a hodil zpátky na postel. Poškozená se pořád bránila rukama, i pár facek tam padlo. Obžalovaný ji ale držel, vzal ji i za krk a řekl, že když mu,, nedá,“ tak ji klidně zabije. Chvilku ji škrtil a po chvíli přestal. Verbálně na jednání obžalovaného nereagovala, pouze se s ním prala. Výhrůžky policií by neměly smysl, před tím, než začal, mu říkala, že sex nechce. Když poškozená viděla, že myslí obžalovaný své výhrůžky vážně, podvolila se, protože věděla, že má vedle syna. Bála se, že mu obžalovaný ublíží. Pohlavní styk proběhl zezadu, trvalo to chvilku, možná tak 5 až 10 minut. Obžalovaný neměl problémy s erekcí. Po pohlavním styku šla poškozená do koupelny se osprchovat. Obžalovaný ji řekl, že si nic jiného nezaslouží, než aby se k ní takhle choval, že se k ní bude chovat jako ke,, kurvě.“ Obžalovaná si šla lehnout k synovi. Druhý den obžalovaný říkal, že se se zabije a začal zase pít. Poškozená zavolala policii. Uvědomoval si, co udělal, omlouval se jí. Doma se dohodli, že se odstěhuje. Neděle probíhala v klidu, pouze obžalovaný vyhrožoval sebevraždou. V pondělí jeli na cizineckou policii a k jejím rodičům. Chovali tak, aby nic nepoznali. Večer šla poškozená za [jméno] [příjmení], syn se bál vrátit domů, tak tam zůstali. Obžalovaný vyhrožoval, že ublíží,, Cikánovi“ ([příjmení]). Další den vyhrožoval a omlouval se. Poškozená doufala, že odjede do Ruska, jak sliboval, ale zůstal v jejich bytě. Když tam přišla se svědkem [jméno] [příjmení], obžalovaný se s ním popral, protože na něj žárlil. Poškozená nechtěla jít na policii ani v Čechách, nechtěla jednání obžalovaného řešit. Až když viděla, že se obžalovaný nemá k odchodu z bytu, že ji pronásleduje SMS a telefonáty a syn z něj má strach, oznámila celou věc na policii. Zpět souhlas s jednáním, kvalifikovaným jako přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, vzala zpět proto, že mu dokázala odpustit, že ji v afektu vyhrožovala, protože ji chtěl získat zpět. Znásilnění, kterého se na ní dopustil, mu však odpustit nemůže.

Z výpovědi svědka [jméno] [jméno] vyplynulo, že zpočátku spolu jeho matka a [anonymizováno] vycházeli dobře, neubližoval mamce ani ona jemu, pouze začal postupně žárlit. Pokud jde o incident v apartmánu [anonymizováno] v [anonymizováno], svědek popisuje, že se [anonymizováno] opil, chtěl po matce,, miminko.“ Ztloukl ji, matka brečela, obžalovaný mu dal dvě rány do zad a zavřel dveře. Matku urážel, že je,, kurva, děvka, že to dělá se všema, jen s ním ne.“ S matkou si šli lehnout do ložnice. Poté přišel obžalovaný, začal na matku šahat, chtěl,, miminko.“ Osahával ji, matka se bránila, odstrčila obžalovaného, začala se s ním prát, snažila se jej odkopnout. Obžalovaný jí roztrhl tričko. Svědek se schoval do druhého pokoje za křeslo, jeho matka začala strašně křičet,, [anonymizováno], já už nemůžu,“ svědkovi bylo jasné, že ji znásilnil. Ví, co je to znásilnění. Poté se jeho matka šla opláchnout do koupelny. Svědek slyšel obžalovaného říkat, že na to čekal, že to měl udělat už dávno. Po návratu z Chorvatska obžalovaný vyhrožoval, že se zabije. Svědek se jej bál, proto odešli s matkou k [anonymizováno]. Obžalovaný ji píše, že toho lituje, že se zabije, vyhrožovalo [anonymizováno], že je vyvraždí jako nějaký [anonymizováno]. Když s [jméno] [příjmení] matka šla domů pro doklady, napadl obžalovaný [příjmení] a rozbil mu ret.

Svědka [jméno] [příjmení] popisuje, že obžalovaný byl na manželku chorobně žárlivý, vyčítal jí údajný vztah s předchozím partnerem. Z Chorvatska napsala poškozená jeho manželce, že ji obžalovaný ztloukl a že volala policii. Až poté, kdy se poškozená vrátila, se jeho manželka dozvěděla úplný sled událostí. Ženě se poškozená svěřila, že ji obžalovaný v opilosti ztloukl a potom znásilnil, serval z ní šaty a pak jí řekl, že si za to stejně může sama. Druhý den se jí prý omlouval. Volala policii, protože se chtěl obžalovaný zabít, chtěl skočit z okna, podle svědka proto, aby z toho nic nedělala. Ještě v době výslechu svědka (4. 8. 2016) má na sobě poškozená modřinu na tváři, říkala, že ji má od obžalovaného. Po návratu věc podle svědka neoznámila poškozená proto, že doufala, že obžalovaný po dobrém odjede. Manželka svědkovi říkala, že obžalovaný poškozené po návratu z Chorvatska vyhrožoval. Přemlouval jí, ať se vrátí, jinak že skočí z okna bytu v 5. patře. Když s poškozenou jeli do jejího bytu pro dokumenty, viděla, že obžalovaný neodjel. Obžalovaný jí začal vyčítat, že se svědkem souloží. Když mu svědek řekl, jak by to mohl udělat potom, kdy ji znásilnil, obžalovaný se na něho vrhl. Poprali se, rozbil svědkovi ret.

Svědčce [jméno] [příjmení] popisuje, že obžalovaný byl hodně žárlivý, opakovaně obvinil manžela, že spí s poškozenou. Žárlil i na ostatní muže. Z Chorvatska jí poškozená psala, že se s [anonymizováno] porvali, že ji zfackoval. V pondělí 1. 8. 2016 se sešly osobně a poškozená jí popsala, že ji obžalovaný povalil na postel a zfackoval, syna udeřil do zad. Za nějakou dobu se vrátil do místnosti, kde spala se synem, vrhl se na ni, roztrhal jí tričko a kalhotky, [obec] utekl do jiné místnosti. Měl říkat, že jestli mu,, nedá,, zabije ji. Po skončení dodal, že si za to může sama. To ví ale pouze od poškozené. Na tváři měla [celé jméno poškozené] lehkou modřinu. Syn poškozené [příjmení] po návratu z Chorvatska brečel a vyprávěl o tom svědkyni. Báł se jít domů, tak je nechala svědkyně u sebe. Z odposlechu hovoru poškozené a obžalovaného svědkyně slyšela, že obžalovaný poškozené vyhrožoval, že ublíží všem jejím blízkým, že bude jako ten Američan, že si má dát pozor na auto. Seděla vedle [jméno] a slyšela to. Četla SMS, kde vyhrožoval,, Cikánovi,, tak říká manželovi svědkyně.

Podle § 211 odst. 5 tr. řádu byl čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno]. Z něho vyplývá, že obžalovaný v minulosti netrpěl, a ani v současné době netrpí, žádnou duševní chorobou, poruchou nebo závislostí na návykových látkách nebo alkoholu. Alkohol však užívá nadměrně, jedná se již o závislost na této látce. V době spáchání předmětné trestné činnosti byl intoxikován alkoholem, jednalo se pravděpodobně nejvýše o středně těžkou intoxikaci, a jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly sníženy nepodstatně. Alkohol požil dobrovolně a byl znalý účinku alkoholu na své jednání. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného [příjmení] na svobodě nebezpečný a znalec nenavrhuje uložení ochranného léčení.

Provedeny byly důkazy listinné, a to záznam o dechové zkoušce ze dne 1. 8. 2016, kdy bylo obžalovanému policejní hlídkou naměřeno 2.29 g alkoholu v dechu, úřední záznam Policie ČR ze dne 4. 8. 2016, kdy tato řešila jednání obžalovaného po návratu z dovolené v Chorvatsku, SMS zprávy obžalovaného, adresované poškozené, fotodokumentace zranění, způsobeného obžalovaným [jméno] [příjmení] a snímky poškozené, lékařská zpráva o ošetření [jméno] [příjmení], zprávy k osobě obžalovaného a opis z rejstříku trestů. Provedena byla rovněž lékařská zpráva urologického oddělení [anonymizováno] okresní polikliniky o zdravotním stavu obžalovaného ze dne 16. 9. 2016, podle níž trpí obžalovaný chronickou prostatou a erektilní dysfunkcí.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich soubornu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

Pokud jde o skutkové závěry, jak vyplynuly z provedeného dokazování: Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jednání, zakládající znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, v plném rozsahu popřel. Soud se však nedomnívá, že by v projednávané věci hovořil pravdu. Usvědčován je výpovědí v podstatě všech vyslechnutých svědků. Počínaje výpovědí svědkyně - poškozené [celé jméno poškozené], k níž přistupuje výpověď jejího syna [jméno] [jméno]. Ten byl v podstatě očitým svědkem projednávaného skutku.

Pokud jde o hodnocení věrohodnosti výpovědí dvou klíčových svědků: Soud konstatuje, že poškozená [celé jméno poškozené] u hlavního líčení vypovídala naprosto věrohodně, v čemž soud odkazuje na zvukový záznam jejího výslechu. Až na detaily, kdy se ve prospěch obžalovaného spletla oproti své výpovědi na policii ohledně počtu úderů otevřenou dlaní, se prakticky neodchýlila od své výpovědi v přípravném řízení. Nedramatizovala událost, k níž v noci z 28. 7. na 29. 7. 2016 došlo v apartmánu, sdíleném s obžalovaným. Nesnažila se obžalovanému uškodit. Jak přiléhavě uzavírá ve své závěrečné řeči státní zástupkyně, nepopisuje žádné násilnické chování obžalovaného v období předcházejícímu projednávanému skutku. Spontánně uvádí, že obžalovaný byl zpočátku hodný. Nepil, pít začal až v rámci konfliktů, které vyvolávala jeho žárlivost. Na dotazy soudu i stran reagovala svědkyně přiměřeně emotivně, nenuceně, spontánně, bez jakýchkoli náznaků fabulace.

Klidné, věcné, věrohodné vyličení události kontrastuje s tím, co je obhajobou poškozené vyčítáno. Obhajobou je v závěrečné řeči plédováno za to, aby a) soud uvěřil obžalovanému, že kritické noci došlo mezi poškozenou [celé jméno poškozené] a obžalovaným [celé jméno obžalovaného] v podstatě k banální manželské rozepři (obžalovaný zpočátku nepřipouštěl vůbec žádnou formu násilí). Současně aby b) soud uvěřil tomu, že poškozená zosnovala proti obžalovanému mistrný komplot, jehož cílem bylo zbavit se obžalovaného cestou jeho trestního stíhání. A to pomocí krivého obvinění ze strany poškozené a dalších svědků, v reakci na jakési neblahé jednání obžalovaného v apartmánu [anonymizováno] v [anonymizováno]. Které však sám obžalovaný popírá. Takové hodnocení důkazní materie je ve skutečnosti zcela rozporné. Chybí zde buď skutečný motiv krivého obvinění ze strany poškozené, nebo předpokládá, že obžalovaný nehovoří ve své výpovědi pravdu. Obžalovaný, v rozporu s tím, co připouští, žárlil na svoji manželku v podstatě již krátce po sňatku. Podle výpovědi jejího syna a manželů [příjmení] nebyla jejich rozepře prvním sporem. Proč by poškozená zinscenovala jen kvůli tomuto složitou konstrukci výpovědi své a svého syna, není soudu zřejmé. Obžalovaný přitom ve skutečnosti není schopen ani srozumitelně vysvětlit příčinu hádky předmětného večera. Nadával manželce do „kurev,“ avšak popírá, že by žárlil. Manželku neuhodil, po návratu z dovolené však měla na tváři modřinu. Soustředí se na detaily, jako je údajná nemožnost poškozenou zdvihnout, ač ona sama hovoří o tom, že ji zdvihem pouze hodil na postel, čehož nepochybně schopen byl. Nikoli výpověď poškozené, ale tvrzení obžalovaného byla pro soud rozporná, nevěrohodná.

Pokud pak jde o nevěrohodnost syna poškozené: Svědkovi bylo v době jeho výslechu ještě 10 let. Přiměřeně svému věku popsal jinými slovy to, co líčí poškozená. Agresivní chování opilého obžalovaného, který nejprve napadl jej a v hádce matku a poté, když se vyspal z prvotní opilosti, poškozenou znásilnil prakticky před jeho očima. Detaily, v nichž se jejich výpověď rozchází, typicky obhajobou zdůrazňovaný křik matky svědka, vs. její výpověď, že se s obžalovaným pouze prala, ale nekřičela, pak spíše zvyšuje věrohodnost vyličených událostí. Pokud by byla výpověď obou svědků zcela shodná, jistě by bylo možno naopak namítnout, že syn vypovídá podle instrukcí matky. Situace kritické noci musela být pro dítě tak stresující, že jistě svědkovi mohl splynout křik matky přitom, kdy ji obžalovaný bil a kdy na ní páchal sexuální násilí. Svědek by pak ovšem musel sehrát hereckou etudu strachu z obžalovaného i doma, na sídlišti nad Lužnicí, po návratu s Chorvatska, neboť svědkyně [jméno] [příjmení] líčí, že plakal a bál se kvůli obžalovanému jít domů. Poškozená v žádné fázi svého výslechu ani náznakem nepůsobila jako osoba, která by zosnovala takové spiknutí proti obžalovanému. K námitce obhajoby soud podotýká, že i desetiletý chlapec může vědět či si zjistit, co je to znásilnění, zvláště, byl-li mu přítomen a má-li být v takové věci vyslýchán policií. Podiv obhájce, že se [celé jméno poškozené] neobrátila na Chorvatskou policii, pak ignoruje situaci, v níž se poškozená ocitla. Sama, s malým dítětem v cizím prostředí, krátce před odjezdem z dovolené.

Především je však nutno zdůraznit, že poškozená [celé jméno poškozené] původně vůbec neměla v úmyslu kontaktovat orgány činné v trestním řízení. Tak jedná i řada jiných obětí znásilnění. Poškozená uvádí, že váhala, zda se obrátit na policii, neboť doufala, že se s ní obžalovaný rozejde po dobrém. Svěřila se pouze kamarádce. Snažila se obžalovanému vyhovět i v tom, že jej odvezla do Benešova na cizineckou policii, předstírala před rodiči, že se nic nestalo. Sama [jméno] [příjmení] komentovala spoléhání poškozené na to, že obžalovaný sám odjede, tak, že mu [jméno] nechtěla ublížit, že je, „až moc hodná.“ Naprosto shodný dojem z poškozené měl i senát zdejšího soudu.

Teprve prokazatelné další agresivní jednání obžalovaného [příjmení] po skutku, kdy vyhrožoval jí i blízkým osobám zcela logicky poškozenou přimělo obrátit se na policii. K tomu viz SMS na č.l. 73 spisu, kdy svědku [příjmení] vyhrožuje smrtí. Dále svědkyní [příjmení] popisované narážky na to, že udělá to, co Američan. Evidentně [jméno] [příjmení], pachatel čtyřnásobné vraždy svých příbuzných. Obhajobou je pak v podstatě racionální jednání poškozené, prvotní snaha ušetřit obžalovaného trestního stíhání a jistě též samu sebe sekundární viktimizace, použito proti poškozené. A to s problematickým argumentem, že obžalovaný se zachoval nějak nespecifikovaně

výrazně zle tak, že to přimělo poškozenou jej křivě obvinít, detailně instruovat syna, kamarády apod. Přičemž současně je argumentováno, že obžalovaný hovoří pravdu, tvrdí-li, že poškozenou nezárlil, nebil ani sexuálně nenapadl, v podstatě byl v apartmánu v [anonymizováno] obtěžován svojí manželkou, neboť tak obžalovaný celý incident líčí. Na čl. 75 spisu se čte SMS obžalovaného po návratu z Chorvatska: „[jméno], vím, co jsem udělal“ a, „Já přijdu, tak se ti omluvím před všemi, miluju tě strašně moc.“ Soudu není zřejmé, čeho tak závažného obžalovaný v SMS komunikaci lituje a chce se přede všemi omluvit, pokud se nedopustil v podstatě ničeho a poškozená o znásilnění nehovoří pravdu.

Mimoto, pokud by obžalovaná skutečně chtěla obžalovanému uškodit, zřejmě by jeho trestní stíhání pro přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, nebylo, podle § 172 odst. 1 písm. d) tr. řádu s přihlédnutím k § 11 odst. 1 písm. i) tr. řádu, zastaveno neboť vzala zpět souhlas s trestním stíháním. Toto počínání poškozená vysvětluje omluvitelným jednáním obžalovaného po návratu z dovolené. Není mu však schopna odpustit znásilnění, kterého se dopustil předtím. Pokud by komplot poškozené byl tak dokonalý, jak líčí obhajoba, jistě by se nezbavovala možnosti odsouzení manžela za delikt důkazně podloženější, než ten, k němuž došlo v cizině. I toto její jednání tedy spíše posiluje věrohodnost jejich tvrzení.

Pokud pak jde o tvrzení obžalovaného, že v opilosti nebyl vůbec schopen pohlavního styku a návrh na znalecké zkoumání, zda je po požití alkoholu schopen erekce, tuto argumentaci považuje soud za zcela účelovou. Obžalovaný byl ve skutečnosti prakticky bez problémů erektilní, podle vlastního vyjádření se na dovolené musel pohlavního styku doprošovat, podle poškozené měl za trvání manželství problém se ztopořením údu pouze dvakrát a řešil jej doplňkem stravy. Zcela jistě se jeho prostatické problémy nemohly odrazit v nemožnosti pohlavního styku kritického dne. Především však proti tomuto argumentu hovoří shora popsané důkazy, které jednoznačně usvědčují obžalovaného ze spáchaného deliktu. Za těchto okolností by znalecké zkoumání obžalovaného bylo zcela bezpředmětné, neboť soud je si jist, že se obžalovaný žalovaného zločinu dopustil.

Pokud jde o právní hodnocení věci, soud uzavírá, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se svým jednáním dopustil žalovaného zvláště závažného zločinu znásilnění. Poškozenou násilím a pohrůzkou usmrcením donutil k pohlavnímu styku (§ 185 odst. 1) a takový čin spáchal souloží (odst. 2 písm. a) trestního zákoníku). Dle judikatury může být obětí znásilnění i osoba, s níž pachatel žije v manželství (srov. R 97/1955). Že byl odpor [celé jméno poškozené] vážně míněný, dokládá popis jí i jejího syna, jak se s obžalovaným prala. Poškozená aktivně kladla odpor a podvolila se obžalovanému až z obavy, že ji zabije, protože měla ve vedlejší místnosti dítě. Nejednalo se v žádném případě o nedorozumění v rámci matřimoniálního sporu, ale přímočarý násilný trestný čin.

Pokud jde o výrok o druhu a výměře trestu, soud bere v úvahu kriteria stanovená ustanoveními § 38 a § 39 tr. zákoníku, tedy jednak povahu a závažnost projednávaného trestného činu a jednak poměry pachatele, tj. zásadu přiměřenosti (proporcionality) trestní sankce v širším slova smyslu, jednak také požadavek tzv. subsidiarity trestní sankce (§ 38 odst. 1, 2 tr. zákoníku). Při stanovení druhu trestu a jeho výměry pak soud přiblíďne ve smyslu § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu (jenž jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem), dále soud přiblíďne k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Mimoto soud přiblíďne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nabraďit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a konečně k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Soud mimoto posuzuje existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ust. § 41 a § 42 tr. zákoníku, a poté dospěl k následujícím závěrům:

Obžalovanému svěďčí polehčující okolnost v podobě předchozí bezúhonnosti, když dosud nebyl postihován trestně ani přestupkově.

Další polehčující okolnosti shledány nebyly. Své jednání obžalovaný popírá, neprojevil žádnou známku lítosti. Pokud by obžalovaný doznal svůj čin a především se za něj poškozené upřímně omluvil, bylo by ve světle takové satisfakce možno uvažovat o ukládání trestu jiného, než represivního. Při absenci jakékoli sebereflexe, náhledu na vlastní násilné jednání a současně vysoké konkrétní společenské škodlivosti projednávaného skutku, se však soud ztotožnil se závěrem obžaloby, že ukládání výchovného trestu by bylo v rozporu s kritérii, popsány výše. Způsobem provedení byl čin obžalovaného mimořádně brutální. Dopustil se jej prakticky v přítomnosti syna poškozené. Ten byl přítomen minimálně počáteční fáze násilného pohlavního aktu. Soud je přesvědčen, že obžalovaný poškozenou ranil nejen skutkem samotným, ale též jednáním po něm. Nelítostným prohlášením, že si nic jiného nezaslouží, než aby se k ní takhle choval, že se k ní bude chovat jako ke „kurvě“, které poškozené tak utkvělo v paměti. Podle soudního znalce je obžalovaný žárlivý, avšak ne bludně. Takto agresivní jednání vůči vlastní ženě proto nenachází v očích soudu omluvu.

Za popsané situace nepřicházelo v úvahu ukládání jiného trestu, nežli represivního. Obžalovanému byl ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody. Vyměřený, s ohledem na jeho dosavadní bezúhonnost, ještě na samé spodní hranici zákonné trestní sazby podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, která činí 2 léta až 10 let odnětí svobody. S přihlédnutím k tomu, že obžalovanému bude do délky trestu započtena doba od 5. 8. 2016, kdy byl vzat do vazby a pravděpodobně může uspět se žádostí o podmíněné propuštění po výkonu poloviny uloženého trestu, se jedná o trest svoji výměrou zcela adekvátní všem kritériím § 38 a § 39 tr. zákoníku. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem, neboť důvody pro zařazení do věznice mírnějšího typu nebyly u obžalovaného shledány.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve všech vyhotoveních.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmidnů od doručení rozsudku soud prvního stupně takový rozsudek zruší a hlavní líčení se provede znovu.

Požaduje-li to obviněný, provedou se v takovém řízení před soudem znovu důkazy v předchozím soudním řízení provedené, u nichž to jejich povaha připouští, nebo jejichž opakování nebrání jiná závažná skutečnost.

V opačném případě se obviněnému protokoly o provedení těchto důkazů přečtou nebo se mu přehrají obrazové a zvukové záznamy pořízené o úkonech provedených prostřednictvím videokonferenčního zařízení a umožní se mu, aby se k nim vyjádřil.

Tábor 7. prosince 2016

Mgr. Martin Prokop
předseda soudu